

sig til en Overformynderiinstitution for hele vort Erhvervsliv. Det vil vi modsætte os. Det har vi modsat os i Udvalget, og det vil vi ogsaa i Fremtiden modsætte os. Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte om, at Importbegrænsningen var anbefalet af Valutakonferencen, er det rigtigt, men det ærede Medlem kan blot ikke tage dette til Indtægt for sine specielle Teorier, fordi Spørgsmaalet er om, ved hvilke Midler Importbegrænsningen skal naas. Vi har vist vore Veje, det ærede Medlem har sine, men derpaa skal jeg ved denne Lejlighed ikke komme nærmere ind.

Dahlgaard: Naar Forslaget om Valutacentralen kommer frem til anden Behandling i Dag, er det sikkert Udtryk for, at der ikke gennemføres andet af den oprindelige Valutaplan end de her foreliggende to Lovforslag, med andre Ord, at den samlede Plan er strandet. Det maa vi fra vor Side sige, at vi stærkt beklager. Jeg bekendt mig til den Opfattelse, at det var denne Rigsdags Pligt at naa til effektive Foranstaltninger med Hensyn til Valutaspørgsmaalet, inden Rigsdagen bliver hjemsendt. Ud fra denne Opfattelse havde vi strakt os det længst mulige. Vi er paa to Punkter gaaet ind paa selve det Grundlag, hvorpaa Regeringens Forslag byggede. Vi gik ind paa det Grundlag, der betegnes gennem Oprettelsen af en Valutacentral, men vi hævdede, at den maatte være udstyret med en Myndighed, der gjorde, at den kunde faa Betydning valutamæssig set. Og med Hensyn til denne Myndighed var vi rede til at holde os indenfor de Rammer, der paa et tidligere Tidspunkt var angivet af Regeringen selv, i 1920 under Valutaforhandlingerne, efter at Valutakommissionen havde afgivet sit Forslag. Vi er gaaet ind paa det Grundlag, som betegnes gennem Forslaget om Valutaydelsen, selv om jeg maa sige, denne Tanke ligger fjernt fra det radikale Partis Tanker.

I det hele taget tør man vel nok sige, at man vanskeligt finder et stærkere Udtryk for, hvilket Omslag i Sindene Begivenhederne paa det økonomiske Omraade har medført i de sidste Tider, end netop dette, at Ministeriet Neergaard har kunnet fremsætte Forslag om en Valutaydelse til Staten. Man tænke blot den Tanke, at Ministeriet Neergaard for et Aar eller to-tre Aar siden skulde have knæsat den Opfattelse, at Borgernes Penge disponeredes der bedre over, naar de laa i Statskassen, end naar de laa i Borgernes egne Lommer. Allerede dette viser, hvor uhyre et Omslag i Sindene

Begivenhederne har medført. Fra vor Side sagde vi da, at naar der gennem andre Foranstaltninger, gennem den fornødne Myndighed for Valutacentralen blev givet Befolkningen virkelig Forvisning om, at nu var det Alvor, hvad der foretoges, da troede vi ogsaa, at Befolkningen vilde bære den Byrde, som Valutaydelsen betød, og at vi var under den Lov, som siger, at Tiden er inde til, at Partierne bøjer sig mod hverandre. Men desværre, Regeringen har ikke kunnet frigøre sig for sine tidligere stærke Ord paa dette Omraade, og derfor er Valutaplanen som saadan strandet.

Da det var opgivet at komme til Enighed om en Udvidelse af Valutacentralens Myndighed, henstillede vi dernæst fra vor Side dog i hvert Fald at gaa til gennem denne Valutacentral at skabe en større Centralisering, større Effektivitet med Hensyn til Valutahandelen. Ogsaa dette blev afslaaet af de to Regeringspartier, og jeg har da kun at sige, at saaledes som Lovforslaget foreligger fra Regeringen, vil vi ikke modsætte os det, men stemme for det ud fra den Tankegang, som jeg tror, den højtaerede Minister en Gang har givet Udtryk her, at det i hvert Fald ingen Skade kan gøre.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg bringer samtlige ærede Ordførere en Tak for den Tilslutning, de har givet Lovforslagene. Det har jo været med noget forskellige Motiveringer, men de har i hvert Fald alle tiltraadt disse Forslag. Jeg kan give de Udtalelser Ret, der gaar ud paa, at man ikke maa overvurdere Betydningen af disse Lovforslag som valutaregulering. Det er jo begge to Lovforslag, der er fremsat som Led i Valutaplanen, men de har ikke saa stor økonomisk Betydning, det maa alle indrømme. Jeg vil dog tro, at Lovforslaget om Valutacentralen har nogen Betydning. Særlig tillægger jeg den Oplysningspligt en Betydning, der indføres efter Lovforslagets § 3. Det er kun en Bemyndigelse, der der gives Ministeriet, men den vil blive bragt til Anvendelse saa hurtigt som muligt, og jeg tror, at alene denne Bestemmelse vil virke til, at de Beholdninger af fremmed Valuta, der nu bliver disponeret over paa en Maade, som er til Skade for vor Valuta, af sig selv vil strømme tilbage til de Kilder, hvor de kan blive bedre udnyttet. Endelig indeholder Lovforslaget jo en Bestemmelse om et Tilsyn, der kan bringes i Anvendelse, og som vil blive det, hvis man finder Anledning dertil.